

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt tres Indices, unus Titulorum initio Operis, duo rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem, prior quidem super Tomum praesentem, alter compendiosus super Universum Jus Canonicum

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. IV. De Suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75255)

absolutus sic fuit ob impedimentum perpetuum, cum ad impossibile nulla sit obligatio, Difficultas igitur tantum est circa eos, qui laborant impedimento non perpetuo: & rationem dubitandi facit, quod iuxta dicta n. 254. isti promittere jurato debeant, se, cessante impedimento, accessuros Sedem Apostolicam. Verum istud intelligi debet casu, quo absolutio fit a non habente potestatem: unde cum iuxta dicta n. present. Mendicantes, & iuxta dicta n. 248. Episcopi ab omnibus ferè casibus, & censuris occultis, & ad forum contentiosum non deductis possint absolvere, ab his absoluti ulterius ad Sedem Apostolicam remitti non debent, sed ab iis, antequam absolvantur, tantum peti, ut satisfaciant Clerico injuriam passo.

Paret igitur, defacto post Trid. onus presentandi se Sedi Apostolicæ imponi tan-

tum debere illi, qui absolvitur ab alio, quam qui privilegium sic absolvendi habet, vel cum quidem absolvitur ab Episcopo, sed postquam censura non amplius occulta, sed ad forum contentiosum deducta est; tunc enim, si ob impedimentum occurrens absolvatur ab Episcopo, impedimento cessante, adire Sedem Apostolicam debet. Addit Syr. l. 3. Theaur. c. 28. n. 32. ex Navarro, justum impedimentum habere, qui ire non potest pro absoluteione, etsi mittere pro ea possit; quia Jus eum ad hoc non videtur obstringere, sed solum vult, ut, si possit, vadat. Siquis adire Pontificem nequit, potest autem adire ejus Legatum, vel alium habentem facultatem absolvendi ab ejusmodi Excommunicatione reservata, debet hoc adire.

§. IV.

De Suspensione.

S U M M A R I U M.

- 263. Suspensionis D. finito.
- 264, 265. Differentia ab aliis Censuris.
- 266. &c. Varietas.
- 270. &c. Quis possit suspendere?
- 273. &c. In quem ferri Suspensionis Censura possit?
- 277. &c. Quam Clerici suspendi possint?
- 282. &c. Ob quam causam suspendi aliquis possit?
- 285. &c. An etiam ob culpam alienam?

- 288. &c. Forma servanda in ferenda Suspensione.
- 290. &c. Effectus Suspensionis ab Officio.
- 299. &c. Effectus Suspensionis a Beneficio.
- 306. Quod peccatum committat Violans Suspensionem?
- 307. &c. Et quam poenam incurrat?
- 310. &c. Quomodo tolli Suspendio possit?
- 320. &c. Que sit forma ab ea absolvendi?

263. **Q**uariitur 1. quid sit Suspendio, quotuplex, & quæ ejus causæ? *n.* Suspendio, prout hic sumitur, est Censura Ecclesiastica, qua Minister Ecclesiæ formaliter impeditur, ne functiones Ecclesiasticas exerceat, aliquaque potestate utatur. Ita Navarr. Man. c. 27. n. 151. Suar. de Censur. D. 25. sect. 1. n. 2. Sayr. l. 4. Theaur. c. 1. n. 13. Avil. de Censur. p. 3. D. 1. dub. 1. Coninck D. 15. dub. 1. Bonac. tr. 1. D. 3. de Suspend. p. 1. n. 2. Lym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 1. n. 1. Hurtad. de Suspend. d. ff. 1. Palao tr. 29. D. 4. p. 1. n. 1. Vallens. hic §. 2. n. 8. Pirhing n. 197. Wiestner n. 98. Reifensuel n. 159. la Croix tom. 2. l. 7. n. 395. Magnif. P. Schmier p. 1. de Delictis c. 3. n. 234.

264. **D**ub. 1. quomodo Suspendio differat ab aliis censuris, nempe Excommunicatione, & Interdicto? *n.* differre in modo, quo privat functionibus Ecclesiasticis. Et ab Excommunicatione quidem differre, quia hæc privat functionibus Ecclesiasticis, quatenus hæc sunt quedam cum fi-

delibus communicationes, à qua communicatione exclusus est Excommunicatus; Suspendio verò his functionibus privat, quatenus sunt usus alicujus potestatis Ecclesiasticæ provenientes ab Officio, vel Beneficio: deinde prior ad personas Laicas etiam se extendit; posterior solum ad Clericos. Palao l. cit. Magnif. P. Schmier n. 236.

Ab Interdicto differre imprimis, quia Interdictum privat receptione aliquorum Sacramentorum, Ecclesiasticæ Sepulturæ, & Officiis Divinis; quibus Suspendio non est privatus: deinde Interdictum afficit quamlibet personam fidelem; Suspendio verò personam Ecclesiasticam, quippe cum soli Clerici capaces sint Officii, & Beneficii Ecclesiastici. Suar. sect. 1. cit. n. 4. Palao n. 1. cit. Pirhing n. 197. Wiestn. n. 99. §. 100. Unde cum Abbatissæ suspenduntur ab Officio, non est Suspendio propriè dicta, cum Jurisdictionem Ecclesiasticam nullam habeant; aliàs si propriè suspendentur, incurrerent Irregularitatem per hoc, quod

quod violarent hujusmodi Suspensionem; Valens, tom. 4. D. 7. q. 18. p. 1. concl. 1. Sayr. c. 1. cit. n. 16. Coninck dub. 1. n. 2. § dub. 3. n. 18. § 21. Palao n. 2. Pirh. n. 206. Wiestn. n. 100.

866 Dub. 2. quod duplex sit Suspendio? esse triplicem, quarum prima est à solo Officio, quâ Minister Ecclesiæ removetur ab exercitio Jurisdictionis, vel Ordinis; altera à solo Beneficio, quâ Clericus, intacta Ordinis, & Jurisdictionis potestate, jure percipiendi fructus privatur, Tertia ab officio simul, & Beneficio, quâ personæ Ecclesiasticæ adimitur exercitium potestatis Ordinis, & Jurisdictionis, & perceptio fructuum Beneficialium. Si Suspendio sit absolutè lata, ita, ut ex contextu colligi nequeat, an Suspendio sit ab Officio tantum, an tantum à Beneficio, intelligitur lata tam à Beneficio, quàm ab Officio. Henriq. l. 13. c. 33. Tolet. l. 1. c. 43. n. 7. Suar. D. 25. sect. 2. n. 9. Avil. p. 3. D. 2. dub. 1. concl. 2. Coninck, dub. 1. cit. n. 4. Laym. c. 1. cit. n. 2. Palao p. 1. n. 3. Wiestn. n. 107.

207 Dividitur 2. in Totalem, & Partialem. Et quidem Totalis iterum duplex est, scilicet *Totalis simpliciter*, quæ est simul ab Officio, & Beneficio; de qua dictum est n. prec. Et *Totalis secundum quid*, nimirum ab Officio tantum, vel tantum à Beneficio. *Suspendio totalis ab Officio*. dicitur, per quam aliquis ab omni Officio Spirituali tum Ordinis, tum Jurisdictionis, & administrationis Ecclesiasticæ removetur. *Totalis à Beneficio*, per quam aliquis suspenditur ab omni Beneficio Ecclesiastico quoad ejus administrationem, & fructuum perceptionem. Pirh. n. 198.

868 *Partialis Suspendio* fit, vel à certo tantum Officio, aut parte illius. v. g. ab Ordine tantum, per quam prohibetur omne exercitium Ordinis, vel à certo Ordine, per quam prohibetur exercitium Ordinis illius v. g. Sacerdotalis, vel à certa functione, sive actu Ordinis v. g. ab audiendis Confessionibus, vel celebratione Missarum. Item quando aliquis suspenditur à Jurisdictione tantum, ita, ut vel nullum Jurisdictionis actum exercere suspensus possit, vel certum tantum aliquem actum Jurisdictionis, vel quasi Jurisdictionis, ut quando suspenditur quis à collatione Beneficii, aut voce Suffragii in Electione. Et denique quando fit Suspendio à Beneficio non omni, quod habet suspensus, sed certo tantum, vel aliqua parte Beneficii v. g. dimidia parte fructuum, aut distributionibus quotidianis. Pirhing n. 199.

209 3. Alia est absoluta, quæ fertur absque ulla temporis determinatione; alia determinata, quæ lata est pro determinato tempore: sed hæc posterior propriè Cen-

fura non est, sed potius delicti poena: & ideo elapso termino, pro quo imposita est, cessat absque alia absolutione. 4. Alia est à Jure, alia ab homine.

Dub. 3. quis possit suspendere? 270 n. Suspendio à Jure lata solus Conditor Juris fert. Suspendio verò ab homine is, qui potestatem habet excommunicandi, ferre plerumque potest. Sylv. V. Suspendio 1. n. 2. Navar. c. 27. n. 159. Sayr. l. 4. Theaur. c. 2. n. 1. Suar. D. 28. sect. 1. n. 2. Tolet. l. 1. c. 13. Henriq. l. 13. c. 35. n. 1. Laym. p. 3. cit. c. 2. n. 1. Palao D. 4. p. 2. n. 1. Vallens. hic §. 9. n. 1. Pirhing n. 205. la Croix tom. 8. l. 7. n. 399. Nulla tamen est repugnantia, quin sola potestas excommunicandi, & vicissim alicui conferatur, cum sint Censuræ diversæ. Suar. Palao l. cit.

Olim Episcopus sine Capituli consensu non poterat censuram ferre, in Presbyteros præsertim c. pervenit 1. de Excess. Prælat. putantque non pauci, Jure antiquiore can. Episcopus 6. caus. 15. q. 7. sententiam Suspensionis, aliter latam non tantum illicitam, sed etiam invalidam fuisse. Sed ut bene notat Palao l. cit. n. 2. textus can. cit. vim Juris communis nunquam obtinuit; qui desumptus fuit ex Conc. Carthag. 4. quod Provinciale solum fuit, & nunquam receptum ab Ecclesia. Dispositio autem c. pervenit cit. consuetudine arrogata est; videmus enim passim Episcopos, non requisito consensu Capituli, penam Suspensionis ferre in Clericos.

Controversia moveri potest, an nullus alius ferre sententiam Suspensionis possit, nisi Clericus? Sylv. V. Abbatissa, & V. Suspendio n. 1. cum quibusdam aliis censet, Abbatissam posse suspendere Clericos Ecclesiarum sibi subditarum arg. c. dilecta 12. de Major. Sed standum est pro communi, quæ negat Suspensionem ab alio, quàm Clerico fieri posse. Ita Gloss. in c. dilecta cit. V. Jurisdictionem, Innoc. & Abb. ibid. Vivald. de Suspend. n. 151. Sayr. l. 4. Theaur. c. 2. n. 9. Palao p. 2. cit. n. 3. Engl. hic n. 15. Ratio est, quia est actus Jurisdictionis Ecclesiasticæ, quæ solum Clericis potest competere. Ad Rationem dubitandi Suspendio lata ab Abbatissa in c. dilecta cit. non fuit propriè Suspendio, sed prohibitio, prout colligitur ex textu cit. ubi Pontifex Episcopo, cui rescriptit, non præcipit, ut Suspensionem Abbatissæ latam servare faciat, sed ut per censuram compellat subditos Abbatissæ præceptis obedire, igitur signum est, Suspensionem ab Abbatissa latam prohibitionis duntaxat, non verò censuræ habuisse rationem.

Dub. 4. in quem ferri Suspensionis censura possit? Ratio dubitandi est, quia Su-

Suspensio ab Officio non solum privat Exercitio Ordinis jam obtenti, sed etiam obtinendi: & idem est de Suspensione à Beneficio, cujus effectus est, ut ita suspensus non solum privetur fructibus Beneficii, à quo suspensus est, & quod actu obtinet, sed etiam, durante hac Suspensione, incapax est ad quodcumque Beneficium aliud obtinendum, fructusque ex illo percipiendos, ergo quoad affectum, scilicet Beneficii consecutionem, & Ordinis receptionem poterit Laicus suspendi, siquidem privari potest, ne Beneficium consequatur, néve Ordinem recipiat. *Conf. quia Extr. un. int. comm. de Censib. & alibi suspenduntur Laici à communione Eucharistia.*

274 Sed verior est affirmativa sententia, scilicet Suspensionem propriè dictam non posse cadere, nisi in Clericos. Ita Gloss. in c. quicumque 11. V. ministros b. tit. in 6. Innoc. in c. fin. de Excess. Prælat. Abb. in c. dura 4. n. 10. de crim. fals. Navar. Man. c. 27. n. 150. & seqq. Suar. D. 28. sect. 2. n. 1. Avil. p. 3. D. 4. dub. 2. concl. 1. Laym. l. 1. tit. 5. p. 3. c. 2. n. 2. Palao tr. 29. D. 4. p. 2. n. 4. Pirh. hic n. 197. & n. 206. König n. 36. Reiffenstuel n. 163. la Croix tom. 8. l. 7. n. 395. Magnif. P. Schmier p. 1. de Delict. n. 235. Ratio est, quia Suspendio necessariò versari debet circa Officium, & Beneficium Ecclesiasticum, cuius incapaces sunt Laici.

275 Excipiunt aliqui Abbatissas, & alias hujusmodi Superiores Monialium, quas cum Tann. tom. 4. D. 6. q. 10. dub. 7. n. 140. Laym. n. 2. cit. Pirhing n. 206. putant, probabile esse suspensionem quandam posse incurrere; quia sunt personæ Ecclesiasticæ, & capaces Spiritualis Officii, ac Jurisdictionis cujusdam Spiritualis, saltem ex commissione. Sed ut bene advertit Reiffenstuel hic n. 164. hæc potius est Suspendio ab Officio suæ Oeconomix, ejusque actibus, quam ab actibus Ecclesiasticis, ratione Ordinis Clericalis cuiusdam competentibus, utpote cum femina sit incapax omnis tum Ordinis Clericalis, tum veræ Jurisdictionis Ecclesiasticæ.

276 Ad Rationem dubitandi dico, Suspensionem non per se, sed consecutivè solum privare Ordine, vel Beneficio acquirendo; ex eo enim, quod suspensus privetur usu Ordinis habitus, sequitur privatio facultatis in ulteriorem Ordinem ascendendi. Deinde Suspendio dicitur in Suspendio capacitate Ordinis, aut Beneficii, à quo, vel à cujus consecutione suspenditur. atqui Laicus, & qui primam Tonfuram non habet, Ordinis, & Beneficii Ecclesiastici capax non est, ergo &c. Ad Conf. non fertur ibi Suspendio propria, sed Suspendio ibi lata est quædam R. P. Schnalzgrueber L. V. T. II.

pars Excommunicationis majoris, quæ privat usu passivo Sacramentorum.

Dub. 5. quinam Clerici officii Suspensionis censurâ possint? v. quilibet, quacunque Dignitate fulgeat, suspendi potest, excepto Summo Pont. Adeoque ferri censurâ hac possunt 1. Episcopi: Sed hi quando Decretum Suspensionis est universale, illo non comprehenduntur, nisi de ipsis fiat expressa mentio c. quia periculosum 4. h. tit. in 6. & idem cavetur de Interdicto. Porro privilegio isto probabilis gaudent etiam Episcopi solum confirmati, non consecrati. Suar. D. 28. sect. 1. n. 7. Laym. c. 2. cit. n. 2. Palao p. 2. n. 5. quia Episcopali Dignitate jam sunt præditi, quæ præcipua causa fuit privilegium illud concedendi Episcopis:

2. Ferri censurâ hac possunt Religio-278 si, si Clerici sint, & primam saltem Tonfuram habeant; nam si istam non habeant, licet aliquo modo personæ Ecclesiasticæ nuncupentur, quia tamen Clerici verè non sunt, hujus censuræ capaces non sunt. Porro Suspendio, generaliter lata in Clericos, etiam Clericos Religiosos afficit; quia nomen Clerici indifferens est ad Sæculares, & Religiosos Suar. D. 28. cit. sect. 2. n. 9. Palao n. 6.

3. Suspendi potest communitas Clericalis: & hoc verum est, sive spectetur, ut est talis communitas, sive quoad personas singulares. Suar. l. cit. sect. 3. n. 1. Palao n. 7. Pirhing n. 206. König n. 36. Reiffenstuel n. 165. extantque plures ejusmodi Suspensiones in Jure.

4. Semel suspensus iterum potest 280 suspendi, non solum, quando Suspensiones sunt diversæ, sed etiam quando sunt ejusdem rationis, si multiplicentur causæ, & tituli, sicut de Excommunicatione dictum est. Palao n. 8.

5. Mortuus tamen hujus censuræ est 281 incapax, sicut etiam Excommunicationis: privari tamen potest fructibus Beneficii, quibus post mortem frui deberet, ob Suspensionem in vita contractam, quod non est Suspensionem, sed hujus effectum extendi in mortuos. Palao n. 9.

Dub. 6. ob quam causam Suspendio 282 in aliquem ferri possit? Cajet. in Summ. V. Suspendio, Armill. ibid. pr. Navar. Man. c. 27. n. 151. Henric. l. 13. c. 34. n. 1. & alii quidam putant, sufficere culpam venialem; quia hæc sufficit ad Excommunicationem minorem, quæ, cum privet majoribus bonis, nempe usu, & receptione Sacramentorum, videtur esse gravior pœna, quam Suspendio.

Verum si loquamur de Suspendio-283 ne, ut communiter fertur, neque à Jure ob culpam levem infligitur, neque in Jure ob eandem solam imposita est. Ita Sot.

in 4. dist. 22. q. 3. art. 1. col. 2. Suar. D. 28. sect. 4. n. 6. Valq. 1. 2. D. 158. n. 49. Sanch. l. 9. de Matr. D. 32. n. 9. Coninck D. 15. dub. 3. concl. 2. n. 24. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 3. n. 2. Hurtad. Diffic. 7. n. 19. Palao D. 4. cit. p. 3. n. 4. Vallens. hic §. 9. n. 2. Pirh. n. 207. König. n. 37. Wiestner n. 108. Ratio est, quia Suspendio ex se grave malum est, & conf. gravem culpam supponere debet.

284 Neque obest, Excommunicationem minorem majoribus bonis privare; quia hæc facile tolli potest, cum quilibet, qui à mortalibus, etiam ab hac possit absolvere: quod in Suspendione non procedit. Præterea Suspendio sæpe inducit damnum irreparabile, & nonnullam infamiam secum affert.

Dixi autem, ut communiter fertur; nam aliquam Suspendionem ad breve tempus probabile est à Judice infligi posse ob culpam levem, ut cum Sanch. Hurt. Coninck. Laym. Palao, & aliis notant Pirhing n. 207. Wiestn. n. 108.

285 Dub. 7. an Suspendio in aliquem ferri possit ob culpam alienam? Affirmant aliqui 1. quia cum communitas aliqua suspenditur ab Officio, vel Beneficio, etiam suspenduntur, qui in ea communitate sunt inculpabiles, prout interduntur, interdicta communitate. 2. c. vel non est compos 14. de temp. Ordin. puer ordinatus Diaconatu anno ætatis suæ decimo tertio, ab Officio Diaconi, non ob propriam culpam, sed in injuriam ordinantis usque ad legitimam ætatem suspenditur. 3. c. requisivit 1. de Ordin. ab Episc. qui renunt. cavetur, suspensos esse debere ab Officio, quousque legitimus Pontifex, seu Episcopus dispenset, tametsi ignoranter prædictos Ordines suscepissent.

286 Sed dicendum cum communi, Suspendionem, quæ propriè poena est, privans jure quæsito proprio, nullatenus contrahi ob culpam alienam, sed ob propriam tantum. Ita Navar. Man. c. 27. n. 151. Henriq. l. 13. c. 34. n. 1. Suar. D. 28. sect. 4. n. 3. Sanch. l. 9. de matr. D. 32. n. 9. Coninck D. 15. dub. 3. Hurt. de Suspend. diffic. 9. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 3. n. 1. Palao D. 4. p. 3. n. 2. Vallens. §. 9. n. 2. Pirhing n. 207. Wiestner n. 109. la Croix n. 396. Colligitur ex can. satis perversum 7. dist. 56. & c. cognoscentes 2. de Const. ibi, Rem, que culpâ caret, in damnum vocari non convenit. Item ex c. quesivit 2. de his, que fiunt à major. part. Capit. ibi, Cum peccata suos auctores tenere debeant, nec poena sit ullius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente repertum. Ratio est, quia iniquum est, innocentem poenas nocenti debitas sustinere.

Neque obstant opposita in contrarium. Ad 1. quando suspenditur Communitas, innocentes etiam suspenduntur, non tamen quoad actiones, & munus, quod singuli exercere possunt, ut personæ singulares, sed tantum quoad actiones totius Communitatis, quæ deliquit: unde tali casu puniuntur communitas, non personæ ejusdem particulares, quæ tales sunt. In Interdicto iterum non puniuntur propriè innocentes, sed Ecclesia justis de causis subtrahit favores suos, & officia tam nocentibus, quam innocentibus. Ad 2. duplex est Suspendio, ut bene Abb. in c. vel non est compos cit. n. 4. notat, una ob defectum, altera ob erimen: prima non est propriè Censura, neque ob illius violationem Irregularitas incurritur; sed est quædam prohibitio, quæ ad Irregularitatem reduci- tur ob improportionem, & inhabilitatem, quam quis habet ad Officium Ordinis ante legitimam ætatem exercendum. Ad 3. etiam ibi non incurritur censura propriè dicta, quod colligitur ex textu; nam ad hanc Suspendionem tollendam sufficit, si Episcopus declaret, ordinatum à tali Episcopo, qui renuntiavit, ignoranter suscepisse Ordines: si vera censura, opus esset ab- solutione.

Dub. 8. quæ forma servanda sit in ferenda Suspendione? R. non esse certam verborum formam præscriptam, sed ea requiruntur, quæ sufficienter declarent hunc effectum. Vall. hic §. 9. n. 2. Uritè feratur, præcedere 1. debet monitio; quia Ecclesiæ constare nequit de contumacia, & inobedientia alicujus, nisi prius illum moneat. Intellige, si inferatur ad correctionem delinquentis; nam si feratur in pu- ram poenam delicti commissi, monitione non indiget, uti constat ex c. tam literis 33. de testib. & Attest. & colligitur ex c. Romana 5. h. tit. in 6. ubi post factam mentionem Excommunicationis, Suspendionis, & Interdicti, subditur de sola Excommunicatione, eam nunquam ferri sine monitione, ergo tacitè indicatur suspendionem, & interdictum aliquando sine monitione ferri posse.

2. Debet ferri in Scriptis, & ex primi ibi causa, ob quam imponitur, insuperque Instrumentum debet dari Suspendio, si illud expoſtulet arg. c. cum medicinalis 1. h. tit. in 6. Quodsi Judex hanc Constitutionem temere violet, per mensum ab ingressu Ecclesiæ, & Officiis Divinis suspenditur; Superior verò, ad quem recurritur, sententiam sine difficultate relaxare debet, & latorem Suspendionis ad expensas, & omne interesse condemnare, atque aliàs animadversione condigna punire. Vallens. §. 9. n. 3.

Quæritur 2. quos Effectus habeat Suspendio? Alios effectus habet Suspendio.

suspensio ab Officio, alios Suspensio à Beneficio, & alios Suspensio ab utroque. Hinc

Dub. 1. quos effectus habeat Suspensio ab Officio? R. distinguendo; potest enim Suspensio ab Officio absolute ferri, & potest ferri non absolute, sed determinate ad aliquam materiam, *si hoc secundo modo feratur*, extra illam materiam non extenditur; quia poenae non sunt extendendae ultra verborum proprietatem. Et hinc 1. Suspensio ab Ordine sine alia limitatione non est suspensio à Jurisdictione, ac proinde exercere potest omnes actus Jurisdictionis, qui actualem usum Ordinis non requirunt: conf. Episcopus, suspensus ab Ordine tantum, potest delegare alteri potestatem absolvendi, quamvis ipse audire Confessiones, & à peccatis absolvere nequeat. Suar. D. 26. sect. 4. n. 2. § 3. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 1. n. 5. coroll. 3. Avil. de Censur. p. 3. D. 2. dub. 1. concl. 3. Pirh. hic n. 202. coroll. 3. la Croix tom. 8. l. 7. n. 400.

291 2. Episcopus suspensus ab Ordine Episcopali tantum, vel à Pontificalibus, licet non possit exercere actus Ordinis Episcopalis, potest tamen exercere actus, qui jure ordinario Sacerdotibus competere, vel sine Pontificalibus exerceri possunt, ut celebrare Missam sine Pontificalibus, audire Confessiones &c. Pirhing l. cit. coroll. 4.

292 3. Suspensio ab Ordine superiore non ideo suspensus est ab Ordine inferiore: & hinc suspensus ab Officio Sacerdotali, non prohibetur solenniter cantare Epistolam, vel Evangelium, ut Subdiaconus, vel Diaconus; nam qui prohibet majus, non censetur prohibere minus. Suar. sect. 4. cit. n. 9. Pirhing coroll. 5. la Croix n. 398.

293 4. Suspensus ab Ordine inferiore, non obinde prohibetur ab exercitio Ordinis superioris, nisi actus istius actum Ordinis inferioris, à quo suspensus est, includat, prout actus celebrandi Missam in se includit actum canendi Epistolam, vel Evangelium: conf. suspensus ab Ordine Diaconatus, vel Subdiaconatus non potest celebrare Missam, ne, quod ei unà viâ prohibetur, ad illud aliâ admittatur contra Reg. 84 in 6. Contrà Sacerdos suspensus ab Ordine Diaconatus poterit solenniter baptizare, Confessiones audire, benedicere &c. quia hi actus actum Ordinis inferioris, à quo suspensus est, non includunt, & poenae restringendae potius, quam ampliandae sunt arg. Reg. odia 15. in 6. Suar. sect. 4. cit. Laym. c. 1. n. 6. Palao p. 5. §. 1. n. 15. Pirh. n. 203. Wiest. n. 111.

294 Quodsi autem primo modo, seu absolute Suspensio feratur ab Officio, & nulla interponatur restrictio, suspendit ab omni

Officio tam Ordinis, quam Jurisdictionis. Suar. D. 26. sect. 1. n. 4. Coninck D. 15. dub. 2. n. 5. Laym. c. 1. cit. n. 3. Palao §. 1. cit. n. 1. la Croix n. 395. Ratio est, quia hæc omnia nomine Officii veniunt. Et hinc

1. Ita suspensus non potest administrare Sacramenta, nec celebrare Missam, neque Indulgentias concedere, neque eligere; quia hæc omnia pertinent ad Officium Clericale. Contrà talis poterit recipere Sacramenta, ingredi Ecclesiam, assistere Divinis Officiis, canere in Choro more Laicorum, ac denique uti qualibet Jurisdictione temporali, si illam habeat. Palao n. 1. cit.

2. Ita suspensus non potest eligi ad Beneficium Ecclesiasticum, Henriq. l. 13. c. 32. n. 3. Laym. c. 1. cit. n. 3. Palao n. 2. la Croix n. 399. & communiter ceteri contra Hurt. de Suspens. diff. 4. n. 8. Ratio est, quia Beneficium datur propter Officium c. fin. de Rescript. in 6. ergo qui impeditur est Officium exercere, eidem merito denegatur etiam Beneficium arg. c. fin. de Cler. excomm. ministr. Estque ejusmodi Electio probabiliter irrita ipso Jure. Navar. Man. c. 27. n. 133. Flamin. de Resign. l. 5. q. 6. n. 84. Azor p. 2. l. 6. c. 7. q. 2. Garc. p. 7. de Benefic. c. 14. à n. 1. allegans varias Decisiones Rotæ, Palao n. 3. Wiestner n. 107. & colligitur ex c. cum bone s. de etat. § qual. ubi Pontifex de his, qui durante Suspensione Beneficia consecuti sunt, ait, non licere ea retinere, præcipitque illos prædictis Beneficiis spoliare, ergo signum est collationem fuisse irritam; aliter licite illa Beneficia retinerent: & hoc indicat etiam verbum *Spoliare*, quod solum convenit ei, qui rem usurpatam habet.

3. Juxta aliquos suspensus ab Officio eo ipso suspensus est à Beneficio, quod Beneficium sit accessorium Officio; accessorium autem sequatur naturam principalis. Sed verius hoc cum communi negant Ugolin tab. 4. de Censur. c. 6. §. 6. Henriq. l. 13. c. 32. n. 3. Suar. D. 26. sect. 3. n. 4. Sanchez l. 3. de Matr. D. 51. n. 12. Avil. p. 3. D. 2. dub. 1. concl. 6. Coninck D. 15. dub. 2. concl. 3. Laym. c. 1. cit. n. 2. Palao n. 5. Engl. hic n. 75. Pirhing n. 200. Wiestner n. 105. Reifensstuel n. 168. la Croix n. 395. § 396. Magnif. P. Schmier p. 1. de Delict. c. 3. n. 239. Ratio est manifesta; quia aliquando fertur Suspensio ab Officio, aliquando à Beneficio, aliquando ab utroque: quæ distinctio superflua fieret, si suspensus ab Officio hoc ipso suspensus esset à Beneficio, & quo sequitur, si suspensus ab Officio satisfaciat obligationibus Beneficii, quantum est in se, per se, vel per substitutum, eum fructus Beneficii posse percipere. Palao

lao *W. f. n. l. c. i. cit.* Imò ut idem Palao n. 7. aliis *citt.* docet, retineri fructus à suspensio possunt, quos percipit ex Officio, quo per Suspensionem privatus est, iniquè exercito: & rationem dat, quia nullibi habetur, quòd suspensus exercens Officiùm, à quo suspensus est, fructibus tali Officio respondentibus ipso Jure privetur. Neque aliud probat Argumentum opinionis contrariæ: esto enim, quòd Beneficiùm detur propter Officiùm, & conferri nequeat, nisi idoneo, semel tamen obtento canonicè illius titulo, fructus ejus non amittuntur hoc ipso, quòd Beneficiarius officium ipsi annexum ad tempus præstare nequeat, prout patet in Clerico ægro tante, imò etiam ad istud obeundum perpetuò inhabili reddito, cui fructus Beneficii relinquuntur, pensione duntaxat ex his pro Coadjutore decerpta, per textum, & DD. c. cum percussio 1. & c. de Rectoribus 3. de cler. ægrot.

4. Juxta Gloss. in c. 8. V. à suspensis de consuet. Abb. *ibid.* n. 20. & alios Suspensus ab Officio etiam vocem non habet in Capitulo; quia vocem habere in Capitulo est usus, & exercitium Officii Ecclesiastici. Accedit, quia vox in Capitulo solis Clericis, Subdiaconatu insignitis, competit *Clem. ut ij 2. de atar. & qual.* Probabilius tamen est non privari; neque enim vocem habere in Capitulo per se est exercitium Ordinis, vel Jurisdictionis Ecclesiasticæ, cum etiam foemina, & Laici conversi vocem quandoque habeant. Palao n. 9.

299 Dub. 2. quos effectus habeat Suspensio à Beneficio? *ry.* Suspensio à Beneficio non privat Beneficio, sed tantum illius fructibus. Abb. in c. cum dilectus n. 20. de consuet. Ugolin. tab. 4. de censur. c. 8. §. 1. Henric. l. 13. c. 32. n. 4. Sayr. l. 4. *Theaur.* c. 6. n. 2. Palao D. 4. p. 5. §. 2. n. 1. *Pithing hic n. 197.* Hinc onera Beneficii apud suspensum manent, non obstante Suspensione; quia illa non ex fructibus perceptis, sed ex Beneficio consequuntur. Suar. D. 27. *sect. 1. n. 3. & seqq.* Coninck D. 15. *dub. 2. n. 12.* Laym. l. 1. *tr. 5. p. 3. c. 1. n. 4.* Palao n. 1. *cit. la Croix tom. 8. l. 7. n. 395.* cum *citt.*

300 Si suspensio à Beneficio sit absolute lata, suspendit Beneficiarium ab omnibus Beneficiis, quæ actu possidet, nisi ex intentione ferentis, vel alia circumstantia contrarium colligatur; quia non est ratio, cur ad unum potius, quàm ad aliud dispositio se extendat. Ugolin. c. 8. *cit.* §. 5. Sayr. c. 6. n. 24. Palao n. 2. *la Croix n. 395. cit.* Ex circumstantia autem, & intentione ferentis censetur restrictionem accipere Suspensionis Sententia, quando delictum, ob quod fertur, commissum est

adversus particularem aliquam Ecclesiam; tunc enim credendum est comprehendere tantum Beneficia illius Ecclesiæ ex textu c. cupientes 16. v. ceterum, c. si compromissarius 37. de Elect. in 6. c. fin. v. Nihilominus de reb. Eccl. non alien. in 6. Et licet restrictio in his cap. facta videatur esse specialis, & propterea ad alios casus non extendenda, probabilius tamen est Regulam ibi generalem constitui, ut in similibus causis Suspensio restricta esse intelligatur. Palao l. *cit.*

Difficultas est, quid veniat nomine fructuum, quibus privat Suspensio? Et fieri dubium potest 1. de Distributionibus quotidianis, quæ conceduntur iis, qui intersunt Divinis Officiis. 2. an suspensus à Beneficio privetur illius administratione? 3. an privetur potestate conferendi, vel eligendi ad Beneficiùm titulo Beneficii, à quo suspensus est, competente? 4. an privetur etiam fructibus, qui ad sui, & suorum congruam sustentationem sunt necessarii.

ry. ad 1. cum distinctione: nam si Distributiones extractæ sunt ex fructibus Beneficii, iis privatur Suspensus; quia tum non tam sunt distributiones, quàm Beneficii fructus, cum etiam ab infirmis, & legitime absentibus obtineantur, à quibus aliæ distributiones quotidianæ non obtinentur, juxta dicta *Libr. 3. Tit. 4. n. 79.* Si verò non ex fructibus Beneficii extractæ fuerint, sed ex particulari fidelium fundatione, sub suspensione à Beneficio non comprehenduntur; quia esto, solis Beneficiarii applicantur, non tamen intuitu Beneficii, sed in stipendium Officii conceduntur, & Beneficiùm solum conditio est, ut concedantur, non causa concessionis. *Covar. l. 3. var. c. 13. n. 8. Hurt. de suspens. diffic. 4. n. 10.* Palao §. 2. *cit. n. 4.*

Ad 2. teste Palao n. 4. *cit. v. inter fructus*, omnium sententia est, suspensum à Beneficio privari administratione illius. Colligitur ex c. statumus 1. §. fin. & c. cupientes 16. v. ceterum de Elect. in 6. Atque hinc suspensus nequit locare Beneficiùm, seu illius bona, fructus vendere per se, vel per alium, in Judicio agere, vel aliam actionem præstare, quæ ad temporalem administrationem pertinet: Item nec commutare, aut in favorem tertii resignare Beneficiùm; hæc enim omnia sunt quidam Beneficii usus, & administratio. Sayr. l. 4. *Theaur.* c. 6. n. 4. *& seqq.* Suar. D. 27. *sect. 1. n. 31.* Laym. l. 1. *tr. 5. p. 3. c. 1. n. 3.* Palao l. *cit. Pith. n. 201.*

Ad 3. aliqui cum Navar. *Man. c. 304. 27. n. 160.* Henric. l. 13. c. 32. n. 4. Sayr. c. 6. *cit. n. 7.* putant collationem, & electionem ad Beneficiùm, titulo Beneficii competentem, venire sub nomine fructus, & co. n.

conf. Suspendo tolli hanc potestatem eligendi, vel conferendi. Sed verius contrarium docent Suar. *sect. 1. cit. n. 34.* Filiuc. *tr. 17. c. 3. q. 5. n. 46.* Coninck *D. 15. dub. 2. n. 11.* Laym. *c. 1. n. 4.* Palao *n. 5.* la Croix *n. 395.* & colligitur aperte ex *c. cum in cunctis 7. §. fin. de Elect.* ubi ultra suspensionem à Beneficiis indicitur privatio potestatis eligendi, igitur signum est, hanc privationem nomine suspensionis à Beneficio non comprehenditur. Ratio est, quia potestas eligendi, & conferendi Beneficia, licet à Beneficio proveniat, non tamen est usus Beneficii, sed Officii ex Beneficio competentis.

305 *Ad 4.* respondendum est cum distinctione: privabitur iis fructibus suspensus, si Suspendio lata sit in contumaciam, & ipse Suspendus delicti poenitens possit ab ea liberari; tunc enim voluntarie privationem eam sustinet. Non privabitur, si Suspendio non in contumaciam, sed in poenam delicti commissi imposita sit, nec in voluntate Suspendi sit positum ab ea liberari; tunc enim Ecclesia, ut Status Clericalis honori, & decori consulat, hanc in Suspendum benignitatem exercet, ut penes Judicem sit, qui Suspensionem fert, eam partem ex fructibus designare, quæ necessaria sit Suspendo ad sustentationem. Sayr. *l. cit. n. 12.* Suar. *sect. 2. n. 3.* Coninck *dub. 2. concl. 6.* Laym. *n. 4.* Palao *n. 6.*

306 *Dub. 3.* quod peccatum committat violans Suspensionem, & quam poenam incurrat? *Quoad primum* certum est committere peccatum ex genere suo mortale; quia contemnit Ecclesie præceptum, & gravem illius Censuram. Navar. *Man. c. 27. n. 168.* Henric. *l. 13. c. 33. n. 1.* Suar. *D. 26. sect. 2. n. 1.* Avil. *p. 3. D. 3. dub. 12.* Coninck *D. 15. dub. 2. n. 17.* Bonac. *D. 3. de Suspend. p. 2. n. 1.* Palao *D. 2. p. 6. n. 1.* Pirhing *hic n. 209.* Wiestner *n. 112.* la Croix *n. 395.*

307 *Dixi ex genere suo;* nam 1. aliquando ex parvitate materiae transgressio Suspensionis potest esse peccatum veniale, ut si Suspendus à Jurisdictione recipiat unum testem, aut si Suspendus ab Ordine exerceat officium Ordinum minorum; cum enim frequenter istud præstetur etiam à Laicis, non videtur grave delictum esse, si fiat à Suspendo. Navar. Suar. Bonac. Pal. *l. cit. 2.* eximitur à peccato Suspendus ab Officio non denunciatus, si ad petitionem aliorum fidelium exerceat Officium, à quo Suspendus est; nam eo casu, si à Suspensione prius absolvi nequit, licet potest ea officia ministrare petentibus ob *Extrav. ad evicand. Martini V. in Conc. Constant.* Aliter se habet cum Suspendo denunciato; nam ille extra urgentissimam causam, etsi à fidelibus postuletur, ea Officia, à qui-

bus Suspendus est, exercere nequit, cum petio talis iniqua sit utpote inductiva ad peccatum. Suar. *sect. 2. cit. n. 7.* & *D. 28. sect. 5. n. 6.* Avil. *D. 2. dub. 3. concl. 1.* Palao *n. 3.* Pirh. *n. 211.* Wiestn. *n. 114.*

Quoad secundum dicendum, ob solam violationem suspensionis ab Ordine, ejus Officium solenniter exercendo incurri Irregularitatem; quia non habetur in Jure, quod incurratur ob violationem Suspensionis à Beneficio, Jurisdictione &c. & Irregularitas non incurritur, nisi in casibus Jure expressis. Atque hinc Irregularis non fit 1. Suspendus à Jurisdictione, si hanc exerceat, si Beneficium conferat, ad illud eligat, sententiam in causa proferat: si Parochus Matrimonio assistat &c. quia hæc omnia sunt actus Jurisdictionis, vel quasi Jurisdictionis, non Ordinis Exercitium. 2. Irregularis non est, qui violat Suspensionem à Beneficio, quamvis istius violator aliter puniatur, scilicet privatione Beneficii, ut deciditur *c. statumus 1. §. fin. de Elect. in 6.* Quare cum Beneficiarius ita Suspendus per seipsum administrare Beneficium nequeat, solet eidem dare Oeconomus, qui redditus colligat, & eosdem jussu Episcopi piis causis applicet, reservatis Suspendo alimentis necessariis, ut dictum est *n. 305.* Plura de Suspendo ministrante in Ordine, à quo Suspendus est, vide *suprà Tit. 27. à n. 2.*

Præter Irregularitatem violentibus Suspensionem statutum est, ut actus à Suspendo præstitus sit nullus, & irritus. Poena autem hæc locum duntaxat habet in iis, quæ ab Ecclesia pendent, uti est Jurisdictio, & Beneficium; in his ergo Suspendus, si Beneficium administret, & Jurisdictionem exerceat, invalidum actum facit, modo denunciatus sit tanquam Suspendus; quia facta denuntiatione, privatur potestate omnimoda actus illos exercendi. Ante denuntiationem solum impeditur ab illorum exercitio, dum à fidelibus non requiritur: quando autem à fidelibus requiritur, valide, & licet illos actus exerceat, ideoque necessarium est, ut Jurisdictionem retineat, Henric. *l. 13. c. 33. n. 2.* & *seqq.* Suar. *D. 27. sect. 2. n. 2.* Bonac. *D. 3. p. 4. n. 7.* Palao *p. 6. cit. n. 7.* Pirhing *hic n. 210.* Wiest. *ibid. n. 113.*

Quæritur 3. quomodo tolli Suspendio possit? Distinguendum hic est inter Suspensionem latam pro tempore determinato, vel sub aliqua conditione, & inter eam, quæ lata est, absolute: iterum quoad latas absolute discrimen faciendum inter latas à Jure, & inter latas ab homine. Quare sit

Dubium 1. quomodo tollatur Suspendio lata pro determinato tempore, vel sub aliqua conditione? 1. si lapsus sit tem-

tempus, aut impleta conditio, cessat absque ulla absolutione; quia ultra intentionem ferentis progredi nequit. *Gloss. in Clem. 1. V. donec de Decim. Abb. in c. 1. de judic. n. 6. Navar. Man. c. 27. n. 161. Henriq. l. 13. c. 35. n. 2. Suar. D. 29. sect. 1. n. 1. Avil. p. 3. D. 6. dub. 1. Tann. tom. 4. D. 6. q. 10. dub. 7. n. 142. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 4. n. 1. Palao tr. 29. D. 4. p. 9. n. 1. Vallens. hic §. 10. n. 5. Pirhing n. 142. Reiffenstuel n. 253. la Croix tom. 8. l. 7. n. 395. §. 402.*

³¹² Intermedio autem tempore, seu ante impletam conditionem tolli Suspendio talis per Dispensationem potest ab eo, qui eam tulit, vel ab hujus Superiore, aut Successore, non autem ab inferiore. Adeoque si lata sit à Jure communi ad certum tempus, tollere illam, aut relaxare solus Pontifex potest ante tempus finitum. *Sylv. V. Suspendio q. 8. v. tertium, Sanch. l. 3. de Matr. D. 52. Sayr. l. 4. c. 17. n. 10. Suar. l. cit. n. 20. Laym. n. 3. Palao n. 2. Wiestner n. 117.* Ratio est, quia aliàs intentio Pontificis frustraretur.

³¹³ Dub. 2. à quo relaxari possit Suspendio à Jure absolute lata? *Re. distinguendo inter eam, quæ à Jure lata est in puram pœnam delicti, & inter illam, quæ lata est ad comprimendam alicujus contumaciam, seu in illius correctionem, posterior relaxari, seu absolvi potest ab Episcopo, vel ejus vicem gerente, modò Pontifex absolutionem sibi non reservaverit, & suspensus recesserit à contumacia.* *Gloss. in Clem. 1. §. verum V. Excommunicationis de Heret. Sylv. V. Suspendio q. 8. v. tertium. Navar. Man. c. 27. n. 162. Suar. D. 29. sect. 2. n. 15. Avil. p. 3. D. 6. dub. 1. concl. 3. Laym. c. 4. cit. n. 3. Palao n. 4. Vallens. §. 10. n. 5. Pirh. n. 208. Wiestner n. 115. la Croix n. 403. fin.* Constat ex c. nuper 29. h. tit. ibi, *Quia tamen conditor Canonis ejus absolutionem sibi specialiter non retinuit, eo ipso concessisse videtur facultatem aliis relaxandi.* Et appetitùs ex c. ex litteris 11. de Constit. ubi deciditur, pœnam, alicui inflictam ob contumaciam, si non exprimitur, quòd sit perpetua, esse temporalem, & cessante contumacia, debere tolli.

³¹⁴ De priore seu illa, quæ lata est in puram delicti pœnam, absque temporis determinatione, *Abb. in c. tam litteris n. 3. de test. §. attest. Angel. V. Suspendio 4. n. 1. Sylv. V. eod. q. 8. v. tertium. Navar. c. 27. n. 162. Philarc. de Offic. Sacerd. c. 1. Hurtad. de Suspens. Diffic. 12. n. 32. Bonac. D. 3. p. ult. fin. & alii gravissimi DD. putant, ab Episcopo eam tolli non posse, ed quòd hæc Suspendio, absque ulla temporis determinatione apposita, censenda sit esse perpetua arg. l. Servus 10. C. de Fornis,*

ubi dicitur, pœnam carceris simpliciter latam debere durare in perpetuum, at in pœnis à Jure perpetuis solus Conditor Juris dispensare potest, ed quòd nemini alteri hoc videatur esse concessum.

Benignior tamen, & fortè proba³¹⁵ bilior est contraria, quam etiam docuit *Gloss. in Clem. 1. §. verum V. Excommunicationis de Heret. & in c. cupientes v. ceterum V. suspensos de Elect. in 6. Covar. l. 4. Decret. p. 2. c. 6. pr. n. 15. Sayr. l. 4. Thesaur. c. 27. n. 15. Suar. D. 29. sect. 1. n. 19. Avil. p. 3. D. 6. dub. 1. concl. 4. Laym. c. 4. cit. n. 4. v. verum Palao n. 6.* Ratio est, quia hæc Suspendio absolute lata differt ab ea, quæ expressè fertur in perpetuum; aliàs frustra in perpetuum adderetur, sed nulla alia differentia inter eas intervenire potest, nisi quòd Suspendio, quæ in perpetuum fertur, ex intentione ferentis debeat durare in perpetuum, non verò illa, quæ absque illa expressione perpetuitatis fertur; quia hæc ex intentione ferentis remissibilis est, & auferenda, præstita sufficienti pœnitentia, & satisfactione, *Conf. sæpe Jura hanc Suspendionem, absolute latam in pœnam delicti commissi, reservant, aliquando verò nullam reservationem apponunt, ergo tacite indicant, nullam reservationem apponendo, inferioribus facultatem absolvendi, vel dispensandi concedi; aliàs frustranea esset reservatio.*

Poterit igitur Episcopus ab hac³¹⁶ Suspendione absolvere. Imò de Jure novo *Trid. sess. 24. c. 3. de reform.* possunt Episcopi per se, vel per suos Vicarios à qualibet Suspendione à Jure, vel ab homine generaliter lata absolvere, vel dispensare, modò ex delicto occulto proveniat, neque ad forum contentiosum deducta sit. *Henriq. l. 13. c. 35. n. 3. Sayr. l. 4. Thesaur. c. 17. n. 19. Avil. p. 3. D. 6. dub. 1. concl. 7. Laym. c. 4. cit. n. 4. Pal. n. 7. Pirhing n. 208. v. porro. Wiestner n. 118.* Similem facultatem habent ex privilegio Confessarii Societatis JESU, & aliarum quarundam Religionum, vi cujus pro foro conscientie absolvere possunt à quibuscunque Censuris, sententiis, & pœnis ex delicto provenientibus. *Compend. Privil. ejusd. Societ. V. Absolutio §. 1. Palao n. 7. cit. Wiestn. n. 116.* Alii verò Sacerdotes, qui in foro externo Jurisdictionem non habent, neque privilegio ad hoc instructi sunt, non possunt absolvere à Suspendione, etiam per modum Censuræ lata; quia hujus absolutio non est necessariò præmittenda peccatorum absolutioni, sicut præmittenda est absolutio ab Excommunicatione. *Henriq. l. cit. n. 1. Avil. dub. 1. concl. 4. Laym. n. 2. Palao n. 8. Pirh. n. 208. cit. v. secundò specialiter.*

Dub. 3.

317 Dub. 3. quis absolvere possit à Suspensione lata ab homine? *ry.* regulariter solus ille, qui eam tulit, vel ejus Successor, aut Delegatus, ne ejus autoritas contemnatur. Quod ad eò verum est, ut quamvis Superior ipsius possit validè sententiam ab inferiore latam relaxare, illicitè tamen procedat eam relaxationem concedens, ut apertè probat Gloss. in c. 3. *V. non relaxes de Offic. Ord. Palao p. 9. n. 9. Wiestner n. 116. hic. Reiffenstuel ibid. n. 250.*

318 Excipiuntur duo casus. Et 1. quidem, si inferior sententiam tulit absque solennitate requisita *c. cum medicinalis 1. b. tit. in 6.* quia eo casu potest Superior prædictam sententiam relaxare, si ad ipsum recursus fiat. 2. si Appellatio facta sit ab inferioris sententia; ob hanc enim defertur Superiori Jurisdicção in illa causa *c. ad reprimendam 8. de Offic. Ordin. c. per tuas 40. b. tit. c. venerabilibus 7. §. porro, & §. fin. eod. in 6. Sayr. l. 4. Theaur. c. 17. n. 26. Palao n. 9. cit. cum aliis.*

319 Dixi regulariter: sunt enim aliqui casus extraordinarii, quibus hæc potestas ferenti Censuram denegatur, prout referunt Angel. *V. Suspendio 4. n. 3. Sylv. ibid. q. 8. fin. Vivald. de Suspend. n. 181. Henric. l. 13. c. 35. n. 2. Sayr. l. 4. Theaur. c. 17. n. 27. Hartad. de Suspend. diff. 12. n. 30.* Et 1. quidem, si Clerici Sæculares, aut Regulares à suis Ordinariis officio privati sint, eò quòd Hæreticis denunciatis Sacramenta ministraverint, aut ab eis Oblationes, vel Eleemosynas receperint, aut Ecclesiasticam Sepulturam tradiderint; nam his privati non ab Episcopo privante, sed à Pontifice restitui possunt *c. excommunicamus 13. §. credentes de Hæret. Sed ut bene advertunt Navar. c. 27. n. 162. Sayr. n. 27. cit. Palao l. cit. §. dixi,* hic textus non

loquitur de privatis officio per Suspensionem, sed per Depositionem: ideòque mirum non est, quòd nemini alteri, quàm Pontifici, sit potestas restituendi. 2. si quis à proprio Episcopo sit degradatus *c. ex tua 11. de Cler. resid.* Sed neque hic textus, ut iidem DD. notant, ad Suspensionem pertinet. 3. si quis, quòd indignis vitæ, moribus, & doctrinâ beneficia conferat, post unam, & alteram monitionem, à Concilio Provinciali factam, & emendationem non secutam, ab eodem Concilio à Beneficiorum collatione suspensus sit; nam iste nequit restitui, nisi à Pontifice, vel Patriarcha suo *c. grave nimis 29. de præb.*

Dub. 4. quæ sit forma absolvendi à suspensione? *ry.* ex necessitate, seu præcepto nulla est determinata, sed illa sufficiens erit, quæ sufficienter absolventis intentionem exprimit. Communiter usitata est: *Ego te absolvo à vinculo Suspensionis, quam incurristi ob talem causam, & restituo te executioni Ordinis, Officio, vel Beneficio in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.* Navar. c. 27. n. 161. Sayr. l. 4. c. 17. n. 34. Palao l. cit. n. 10. Valens. hic §. 10. n. 5.

Si pluribus Suspensionibus ligatus; est aliquis, ab iis absolvi potest ex eo tantum, quòd absolvens dicat: *absolvo te ab omni vinculo suspensionis, & intentionem habeat ab omnibus absolvendi.* Suar. D. 29. sect. 3. n. 2. Si dubia sit suspensio, præstanda absolutio non absolutè est, sed hac conditione præmissa, *Si teneris vinculo Suspensionis, absolvo te &c.* Et hæc absolutio, ad cautelam, nuncupata, necessaria omnino est, ut officium exercere, & Beneficium administrare absolvendus possit, eum quæstio suboritur de valore Suspensionis.

§. V.

De Interdicto.

S U M M A R I U M.

- 322. Interdicti Definitio?
- 323. &c. Varietas.
- 326. &c. Quenam loca comprehendantur in Interdicto locali generali?
- 334. &c. Quæ comprehendantur persone, quando Interdicto subicitur Universitas?
- 340. &c. Quis possit interdicerè?
- 343. &c. Quod sit Interdicti Subjectum?
- 345. &c. Et finis?
- 347. &c. An Interdictum ferri possit pro delicto commisso in retinendo ære alieno?
- 349. Quæ sit forma servanda in hoc indicendo?

R. P. Schmalzgrueber L. V. T. II.

- 350. Ejus Effectus.
- 351. &c. Quorum Sacramentorum administratione, & receptione privet?
- 361. &c. Quomodo, & quibus Divinis Officiis privet?
- 369. &c. Quomodo privet sepulturâ Ecclesiasticâ?
- 379. &c. Et ingressu Ecclesie?
- 389. Quid requiratur, ut obliget Interdictum?
- 390. &c. Quale peccatum committatur violatione Interdicti?
- 394. &c. Quæ violentium pœna?
- 398. &c. Quomodo Interdictum cesset?

Hh

Quæ